U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera, JUDr. Elišky Cihlářové, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **M. R.,** zastoupeného JUDr. Janem Konečným, advokátem se sídlem Oldřichova 273/13, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2007, čj. OAM-1-484/VL-20-12-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2009, čj. 1 Az 49/2007 - 51,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému advokátu stěžovatele JUDr. Janu Konečnému **se nepřiznává** odměna za zastupování.

Odůvodnění:

I.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 10. 2007, čj. OAM-1-484/VL-20-12-2007, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů.

II.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 28. 4. 2009, čj. 1 Az 49/2007 - 51, zamítl.

III.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) s. ř. s. Stěžovatel uvedl, že v jeho případě *„došlo ze strany Městského soudu v Praze k pochybením, která jsou podřaditelná pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a). b), c), d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní v platném znění. Z toho důvodu se obracím na Nejvyšší správní soud a žádám o přezkoumání napadeného rozsudku a postupu soudu předcházejícímu jeho vydání“*.

IV.

Žalovaný navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, případně její zamítnutí pro nedůvodnost. Konstatoval, že k otázce včasnosti kasační stížnosti se nemůže vyjádřit, neboť nemá k dispozici informaci o datu doručení napadeného rozsudku stěžovateli. V kasační stížnosti uvedené datum doručení je dle žalovaného zjevně nesprávné. Uvedl, že kasační stížnost postrádá bližší právní i skutkovou argumentaci proti

napadenému rozhodnutí. Doplnění kasační stížnosti pak obsahuje pouze kopie zpráv o zdravotním stavu stěžovatele. V tomto směru žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, kde jsou zachyceny úvahy, proč v daném případě neshledal důvody pro udělení humanitárního azylu. K otázce humanitárního azylu žalovaný odkázal na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost dle žalovaného taktéž neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit její přijatelnost dle § 104a s. ř. s.

V.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. Uzavřel přitom, že kasační stížnost nelze projednat, jelikož stěžovatel přes výzvu neodstranil její vady spočívající v absenci náležitostí podle § 106 odst. 1 s. ř. s.

Podle citovaného ustanovení musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí soudu napadá.

Ze soudního spisu vyplývá, že stěžovatel podal dne 3. 6. 2009 blanketní kasační stížnost, současně požádal o ustanovení advokáta. Ten mu byl ustanoven usnesením městského soudu ze dne 23. 7. 2009, čj. 1 Az 49/2007 - 68, které bylo advokátovi doručeno dne 28. 7. 2009. Dne 30. 7. 2009 nahlédl advokát do spisu, následně pak podáním ze dne 4. 8. 2009, doručeným městskému soudu dne 5. 8. 2009, požádal o stanovení lhůty k doplnění kasační stížnosti do poloviny měsíce září roku 2009.

Přípisem ze dne 3. 9. 2009, čj. 1 Az 49/2007 - 73, městský soud v rámci postupu dle § 108 odst. 1 s. ř. s. stěžovateli uložil, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je rozhodnutí napadáno. Zároveň stěžovatele poučil, že nevyhoví-li této výzvě, bude kasační stížnost odmítnuta. Výzva byla stěžovateli doručena dne 8. 9. 2009, jak plyne z doručenky založené ve spisu (§ 50 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.).

Stěžovatel v reakci na tuto výzvu podáním ze dne 24. 10. 2009, doručeným městskému soudu dne 26. 10. 2009, k podané kasační stížnosti pouze doložil zprávy o svém zdravotním stavu, aniž by jakkoliv konkretizoval rozsah, v němž rozsudek městského soudu napadá, či označil skutkové a právní důvody, pro které považuje napadený rozsudek za nezákonný.

Nejvyšší správní soud podotýká, že městský soud v rozporu se zněním § 106 odst. 3 s. ř. s. nevyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti usnesením. Nedostatek formy výzvy k odstranění vad kasační stížnosti však v daném případě nepředstavuje vadu řízení, jež by byla nepřípustným zásahem do právní sféry stěžovatele. Je třeba zdůraznit, že obsah předmětné výzvy plně vyhovuje požadavkům daným § 106 odst. 3 s. ř. s., resp. § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s., a to zejména pokud jde o poučení stěžovatele o následcích nevyhovění dané výzvě. Trvání na vydání výzvy ve formě usnesení by proto v posuzované věci bylo nepřípustným formalismem. Ke shodnému závěru ostatně Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku ze dne 14. 4. 2005, čj. 6 Ads 13/2004 - 20, č. 616/2005 Sb. NSS, na jehož odůvodnění na tomto místě pro stručnost odkazuje.

Stěžovatel tedy přes výzvu městského soudu neodstranil vady podané kasační stížnosti, která zcela postrádá náležitosti předvídané v § 106 odst. 1 s. ř. s. Tato vada přitom s ohledem na dispoziční zásadu ovládající soudní řízení správní brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Ustanovenému advokátu stěžovatele soud odměnu za zastupování nepřiznal, protože jím poskytnuté úkony právní služby neměly žádné procesní vyústění. Odměna ustanoveného advokáta tak v tomto řízení nemohla představovat důvodně vynaložený náklad.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. dubna 2010

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu